

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 9 listopada 1989 r.

w sprawie zasad i trybu umarzania imiennych dowodów na złożone wkłady oszczędnościowe.

Na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 4, poz. 21, Nr 54, poz. 320 i Nr 59, poz. 350) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Imienny dowód na złożony wkład oszczęd-

nościowy, zwany dalej „dowodem”, może być umorzony w razie utraty wskutek zniszczenia, zaginięcia lub bezprawnego zaboru.

2. Umorzenie utraconego dowodu może nastąpić na

wniosek posiadacza rachunku, jego pełnomocnika lub przedstawiciela ustawowego, zwanego dalej „osobą zainteresowaną”.

§ 2. O umorzeniu rozstrzyga oddział banku prowadzący rachunek.

§ 3. 1. Wniosek o umorzenie utraconego dowodu może być złożony w każdej placówce banku, w którym jest złożony wkład oszczędnościowy.

2. Wniosek powinien zawierać:

- 1) imię i nazwisko posiadacza rachunku, datę i miejsce jego urodzenia, adres oraz imiona jego rodziców,
- 2) określenie numeru i symboli dowodu, a w razie niemożności ich określenia — nazwę placówki banku, w której dowód został wystawiony,
- 3) dokładne lub przybliżone określenie stanu wkładu oszczędnościowego,
- 4) wskazanie okoliczności utraty dowodu i wskazanie ewentualnych środków dowodowych na tę okoliczność.

3. Jeżeli osoba zainteresowana nie może określić danych, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, powinna złożyć we wniosku odpowiednie oświadczenie w celu uzupełnienia tych danych przez bank.

4. Jeżeli wniosek składa posiadacz rachunku, który udzielił stałego pełnomocnictwa do dysponowania tym rachunkiem, powinien do wniosku dołączyć oświadczenie pełnomocnika, że dowód nie znajduje się w jego posiadaniu. W razie złożenia wniosku przez pełnomocnika, powinien on dołączyć do wniosku analogiczne oświadczenie posiadacza rachunku.

5. Jeżeli wniosek składa przedstawiciel ustawowy posiadacza rachunku mającego dwóch przedstawicieli ustawowych, powinien dołączyć do wniosku oświadczenie drugiego przedstawiciela, że dowód nie znajduje się w jego posiadaniu.

6. Bank odstąpi od wymaganych oświadczeń, o których mowa w ust. 4 i 5, jeżeli uzyskanie takich oświadczeń nie jest możliwe lub napotyka nie dające się pokonać przeszkody.

7. W razie gdy utrata dowodu nastąpiła łącznie z utratą dokumentu stwierdzającego tożsamość, wnioskodawca powinien dołączyć do wniosku oświadczenie o zgłoszeniu do właściwego organu faktu utraty tego dokumentu.

§ 4. 1. Placówka banku, o której mowa w § 3 ust. 1 przesyła wniosek wraz z dokumentami do oddziału banku prowadzącego rachunek.

2. Oddział, o którym mowa w ust. 1:

- 1) sprawdza wymienione we wniosku dane dotyczące utraconego dowodu,
- 2) dokonuje zastrzeżenia wypłat,
- 3) wywiesza w swoim lokalu, przeznaczonym do obsługi klientów — w widocznym miejscu — ogłoszenie o toczącym się postępowaniu o umorzenie dowodu.

3. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) dane o posiadaczu rachunku oraz oznaczenie utraconego dowodu,
- 2) informację, że osoby, które roszczą sobie prawa do utraconego dowodu z tytułu przelewu na ich rzecz wierzytelności z tego dowodu, mogą zgłaszać swoje prawa,

3) wezwanie osób, w których posiadaniu znajduje się utracony dowód, do złożenia go w dowolnej placówce banku,

4) wskazanie 30-dniowego terminu do zgłoszenia praw (pkt 2), ewentualnie innych zastrzeżeń i złożenia dowodu (pkt 3), licząc od dnia ogłoszenia,

5) zastrzeżenie, że niezgłoszenie praw do utraconego dowodu i niezłożenie go w placówce banku w wyznaczonym terminie, określonym w ogłoszeniu, może spowodować umorzenie dowodu.

§ 5. 1. Jeżeli w terminie, o którym mowa w § 4 ust. 3 pkt 4:

- 1) osoba zainteresowana odnajdzie dowód — powinna zawiadomić o tym właściwy oddział banku,
- 2) osoba trzecia złoży dowód i nie zgłosi zastrzeżeń co do wydania go posiadaczowi rachunku — właściwy oddział banku wydaje go posiadaczowi rachunku lub wystawia nowy dowód,
- 3) właściwy oddział banku ustali w inny sposób, że dowód znajduje się w czymkolwiek posiadaniu — zawiadamia o tym osobę zainteresowaną.

2. Jeżeli osoba trzecia w terminach przewidzianych w § 4 ust. 3 pkt 4 zgłosi swoje prawa do utraconego i nie odnalezionego dowodu z tytułu przelewu na piśmie wierzytelności z tego dowodu, właściwy oddział banku zawiadamia o tym osobę zainteresowaną, wstrzymując załatwienie wniosku.

3. Po upływie terminu określonego w § 4 ust. 3 pkt 4, jeżeli utracony dowód nie odnalazł się i ze strony osób trzecich nie zostały zgłoszone prawa do tego dowodu, oddział banku prowadzący rachunek rozstrzyga o umorzeniu dowodu.

§ 6. W razie umorzenia utraconego dowodu, właściwy oddział banku wystawia na żądanie osoby, na której rzecz nastąpiło umorzenie, nowy dowód.

§ 7. Oddział banku prowadzący rachunek odmawia umorzenia dowodu, jeżeli brak podstaw do rozstrzygnięcia o jego umorzeniu.

§ 8. Postępowanie w sprawie o umorzenie utraconego dowodu, wszczęte przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, będzie toczyło się od tego dnia według przepisów tego rozporządzenia.

§ 9. Przewidziany w rozporządzeniu tryb umarzania dowodów nie wyłącza postępowania sądowego określonego w przepisach o umarzaniu utraconych dokumentów

§ 10. Wysokość oraz zasady ponoszenia opłat i kosztów postępowania w sprawach objętych rozporządzeniem regulują odrębne przepisy.

§ 11. W związku z art. 121 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 4, poz. 21, Nr 54, poz. 320, Nr 59, poz. 350) utraciło moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 grudnia 1982 r. w sprawie zasad i trybu umarzania utraconych imiennych dowodów na złożone wkłady oszczędnościowe (Dz. U. Nr 45, poz. 300).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: A. Bentkowski